

Bijbels perspectief

Woord van de week

Jeremia 13:27b

...wee u, Jeruzalem, hoelang zal het nog duren, eer gij rein wordt?

Op de eerste zondag van oktober wordt binnen de protestantse kerken in Nederland, door bezinning en gebed, aandacht gevraagd voor Israël. De oorsprong hiervan gaat terug op een in 1949 net na de tweede wereldoorlog en de oprichting van de staat Israël genomen synodebesluit binnen de toen-malige hervormde kerk. Een moedig en terecht besluit waarmee toentertijd uiting werd gegeven aan de Bijbels gegronde onherroepelijke en onopgeefbare verbondenheid van (heel) de kerk met het uitverkoren volk van God en haar bijzondere plaats binnen Gods heilsplan. Het besluit moet te meer moedig en terecht genoemd worden, omdat de traditionele kerken tot dan leefden - en sommige soms nog leven - vanuit de vervangingsleer, inhoudend, dat de kerk in de plaats is gekomen van Israël. De Bijbel leert echter overduidelijk dat dankzij het offer van Jezus Christus de scheidsmuur tussen Joden en christenen is weggebroken (Ef. 2:14-16). Zo zou het tot 1984 duren voor dit besef binnen de gereformeerde kerken in Nederland doordrong.

Het besef van verbondenheid van de christenheid met Israël, alsook het realiseren van de nog steeds bijzondere plaats van dit volk binnen de heilsgeschiedenis, verdient meer dan alleen één zondag in het kerkelijk jaar. Gods volk verdient, juist in deze dagen, waarin het antisemitisme zich meer en meer doet gelden en de staat Israël te maken heeft met een constante en zelfs toenemende dreiging vanuit de omringende volken in het Midden-Oosten, een dagelijkse plaats binnen ons gebed.

Gelukkig blijkt er binnen de christenheid al meer hart te zijn voor Israël. Wie kent niet de organisaties die op positieve wijze aandacht en hulp bieden aan Gods volk. Toch is het goed om in en bij dit alles te beseffen dat, hoewel zich in het kader van de eindtijd talloze profetieën met betrekking tot de plaats en rol van Israël concreet blijken te vervullen, het hart van dit volk voor het merendeel nog steeds ver van God verwijderd is. Dat alles ondanks alle religiositeit in welke vorm dan ook - van liberaal tot ultra orthodox - bij een groot deel van dit volk. De vervulling van ondermeer Ezechiël 37, dat spreekt over de terugkeer van het Joodse volk naar het beloofde land in het laatste der dagen, kan niemand ontgaan en zal juist de christen herinneren aan de rede van Jezus over de laatste dingen, als Hij spreekt over het uitlopen van de vijgenboom als teken dat de zomer nabij is. Dit teken mag zich vanaf de stichting van de staat concreet vervullen, maar het leven is daarmee nog niet teruggekeerd in de dorre doodsbeenderen. Het gekozen tekstvers onderstreept dit trieste gegeven. Zou niet juist dat gegeven ons moeten aansporen om - wel degelijk - het evangelie aan de Jood te brengen en hun en onze God en Vader te smeken om met zijn Geest over en in hen vaardig te worden? Hoelang zal het nog duren? Wij zijn mee verantwoordelijk!

Gebed

Hemelse Vader als iets duidelijk is dan wel dat U Uw plan in de geschiedenis uitwerkt. En in Uw plan neemt Israël nog steeds een onmiskenbaar belangrijke plaats in. Alles lijkt zich juist in onze tijd toe te spitsen op de apotheose. We bidden U dat niet alleen wij klaar zullen zijn voor de wederkomst van Uw Zoon, maar ook Israël. Om die reden smeken wij U om leven te geven in de dorre doodsbeenderen zodat dit volk herleeft, breng geest in hen zodat zij weten dat U de Here bent en zij Uw Zoon erkennen als de Messias. Om Jezus wil en uit genade, amen.